

*Alois
Volkman
To je věc*

MLADÁ
FRONTA
EDICE
ALFA

*Alois
Volkman
To je věc*

MLADÁ
FRONTA
EDICE
ALFA

*Při řazení jednotlivých básní tohoto rukopisu
jsem záměrně postupoval tak,
aby na každé dvoustraně (kterou čtenář poezie
bezděky vnímá souvztažně)
ocitaly se vedle sebe „věci“ v určité korelaci.
Buď si vzájemně odpovídají nebo protiřečí,
námetově či myšlenkově spolu souvisejí
a korespondují nebo naopak tvoří
protiklady a protivy.*

*Ostatně čtenář tento vztah a poměr jednotlivých
dvojic k sobě uvolených nepochybně objeví.*

A.V.

© ALOIS VOLKMAN, 1987

ILLUSTRATION

© JIŘÍ SVOBODA, 1987

*Jdeme na věc čtenáři.
Je věci spíše náhody
ale zároveň hlavní věc
že jsme se našli.
Chci se s tebou
dostat věcem na kloub
ne tě postavit
před hotovou věc.*

*Aby každý rozuměl své věci
mělo by být věci
cti a svědomí.
Pak se mezi námi
bude mluvit k věci
věcněji a věcně.*

*Že na věci nic nemění
přiznáme-li jak se věci mají
ne jak by se mohly
nebo měly mít?
Vždyť jen tak je možno
uchopit je za ten správný konec.
Nehnat věci až na ostří nože
nebo jazyka.*

*Nevměšujme se do věci jiných!
Hledme si vlády věci svých
aby nás neovládaly
věcičky a fetiše
ale touhy něco dělat
v něčí věci
pro společnou dobrou věc.*

síť

Planetka Země
jakýsi potěr
v nedozírném oceánu vesmíru
uvázla v husté nastražené síti
léteckých linek a raketových drah.
Nepřivlastňujme si ji
jak úlovek.
Uprostřed vesmírných hlubin
musí plout...

VESMÍR

Vesmír je nepředstavitelný
věčný strom poznání.

Ale vejít ve smír
s bližním svým
ovocem je poznání.

SLEPECKÁ HŮL

Taktovka k určování taktu
a ohleduplnosti kolemjdoucích.

Šéfdirigent hmat
jí řídí skladbu
kroků.

Z tápání v tmách
citlivě tvoří chůzi.

Tragická lidská slepoto
kdyby ses měla
vždycky o co opřít!

SMYČEC

Rozevláté žíně v hřívách
a v očasech koní
se napjatě soustředily
ve smyčcích.

Jejich rozvernost
bravura a švih
i klidné povlávání
v nich zůstaly.

A milostně naléhající na struny
ležící v lidské dlani
zplodí tóny.

ÉTER

I vzduch horských pásem
je znečištěn
množstvím slovních splašek
a odpadních lží
vypouštěných bezostyšně do éteru.

Jedovaté zplodiny lidské zloby
mění naši zeměkouli
v plynojem.

GLÓBUS

Tento plagiát
stvořitelského díla
klade lidstvu na srdce
dokonale hladkou kulatost světa
lidstvu jež naráží
na samé hroty a vyhrocení.

KNOFLÍK A

Ona a
Pro sebe
rádi v sobě

Dírku
na výsluní
stihl
Žádný knoflík

DÍRKA

on.
stvořeni
splynou.

co utekla z řady
klopy
staropanenský osud.
o ni nezavadí.

ŠŇŮRA NA PRÁDLO

Struna se dřevěnými kolíčky
a tímtež refrénem.

Provazochodecké lano dvora
na samozřejmost tvých výkonů.-

Telefonní spojení vedené koupelnou
od ucha k uchu kachliček.

Provaz jímž na půdě popravuješ
své dívčí představy. -

Vlas který vybělel
v přirozenosti tvého údělu.

Natáhnout život jinudy
tu šňůru od perel
hozených sviním.

PROVAZ

Kolik zoufalých provazolezců
po tobě přebalancovalo do věčnosti
berouce tě doslova :
pro vaz.

TELEVIZNÍ ANTÉNY

Mříže domácího vězení.
K nečinnosti svody.
Hrazdy pro veletoce hvězd.
Pasti nastražené na odchyt
signálů které lovíme
po večerech.
Bidýlka našich domovů.
Domovů jako klícek.

OBRAZOVKA

S rostoucím počtem
kvalitních barevných obrazovek
neubývá šedivosti
našeho levně kolorovaného života.

NÁKUPNÍ TAŠKY

Nastavené uši
nákupních tašek.

Slechy honícího psa
který ženy uštve.

Psa loveckého po obchodech.
Stále hladového
mlsného a utahaného.

Psa hlídače.
Při každém kroku
jde ženám k noze.

Psa věrného
k němuž jsou ženy uvázané
zlatým obojkem.

KABELKA

Zvonec
který svými boky rozhoupáváš.
Sváteční zvonění tvé chůze.

Šatna tvého obličej.

Brašna první pomoci
tvé kráse.

Kapsa ženskosti.

ZRCADLO

Přede mnou se nikdo
nemoh' nikdy vidět
prohlédnout a poznat.

Teprve až přede mnou.

ZPĚTNÉ ZRCÁTKO

Odráží
všechn provoz za mnou
co jsem minul
čemu jsem se vyhnul
co jsem popředjížděl.

Zhlížet se v něm
mohu jen při couvání.

KOLO

Kolo je vynález který lidstvo
posunuje vpřed.
Není-li zařazena zpátečka.

Pod kola dějin
může vběhnout nerozvázně
jedinec i národ.

Co je takto zaviněných havárií
na křižovatkách historie

když nejsou respektovány
vyznačené přechody
mezi společenskými řády.

BRZDY

Za brzdy kolům dějin
slouží každý fanatismus
v jehož systémech
je lidská krev
brzdovou kapalinou.

MATRACE

Matrace s příkrývkou na balkóně
představují velké gruntování.

Jen v areálu nemocnice
před nimi smekni.

NOVINY

Na nemocničním pokoji
strávily celý život.

K půlnoci zemřely
na sešlost věkem.

Život se nedá natahovat
jako souvětí.

POŠTOVNÍ SCHRÁNKY

Odkvetly modře na rohu ulice.
Modré dálky
vyspaly se do růžova.
S feminizací pošt
oblékly dívčí soupravičky.

LISTY

Přestupní stanice dešťových kapek
do věčnosti.

Číšnické tácky se vším
co si objednává strom.

Partitury ptáků
zpívajících z listu.

Platidlo v dětských hrách.
Dospělostí znehodnocená měna.

HODINY

Podobni maňáskům
ve vašich ručičkách.
I čas nám vyměříte
k trvání výstupu...
Domněle vás
řídíme si
my.

SLUNEČNÍ HODINY

Musely bývat
slunnější doby
když jejich čas se měřil
na slunečních hodinách.

Vteřinová ručičko
držíš nás zkrátka.

BREJLE

Vozíme se lidem po nose
a za uši se přidržujem.
Na téhle skluzavce
rád sklouzne se i zrak
jeden ze smyslů
pro dětský svět alotrií
alespoň na pohled.

TVÉ BRÝLE

Za skleněnou výlohou
tvých brýlí —
hračkářství erotiky.
S nosem přilepeným
na skla výlohy
nemohu odtrhnout se
od nabídky nedostupné.

Jakkoliv jsou na noc staženy
žaluzie víček
trnu aby mou výlohu
do rána někdo nevykrad'.

KANCELÁŘSKÝ STŮL

Pod jeho skleněnou tabulí
vrcholky zasněžených Alp
roztávají srdečnými pozdravy
v louži u Balatonu.

Ani katedrály metropolit
nevyčnívají z toho zastrkova.
Mrakodrapy srovnány
do úrovně pobaltských nížin.
A orloje městských radnic
zatopeny pod hladinou
ochytaného skla
v jehož nadmořské výšce
tráví život
malý český člověk
s polovinou světa
pod palcem.

ŽIDLE

Židle patří k vý-
tvorům čtyřnohým
které osedláváme
na nichž rajtujeme
jazyk svůj držíce na uzdě
abychom nebyli vyhozeni ze sedla
z teplého místečka
vyseděného naším zadkem.
Židle je jeho tribunou
jeho kazatelnou
i katedrou.

TELEFON

Černá mušle
na roh stolu vyvržená.
Kdy kdy v ní zašumí tvůj hlas?

Spojení telefonním drátem
jako bychom se za jeho konce
přetahovali.
Všechna čísla se dají vytočit
všemi slovy se nevytočíš.

K čemu automatické centrály
když lidský cit
se vyvolává
přes docela jiná centra a centrály?

ÚSTNÍ LOPATKY */špátle/*

Po jednom zvolání áááá
jsme k nepotřebě.
Jako by lidé neměli
častější důvody
přidržet si jazyk
a hledat slova
nebo mlčet?!

NŮŽKY

Po celý svůj život
se obě jejich branže
poznávají jenom
po svých ostrých stránkách.
Přesto se dovedou
ve službě druhým
konfliktu
vystříhat.

ZÁCHRANNÉ BRZDY

Co zvednutých rukou
tahá za záchranné brzdy
než by se pohotově vložily
do záchrany.

ŽÁROVKA

Její život
visí pouze na vlásku
na vlasci jímž pan Edison
vylovil světlo z moře tmy.

Budme světlem světa
s životem třeba na vlásku.

SVÍCE

Hoříme pro tebe člověče
nedočkavostí
na tvých narozeninových dortech
nadšením
na vánočních stromcích
a slavnostních stolech
žalem ubýváme
na tvých náhrobcích.

Byť jsi nám nevěrný s elektřinou
s námi to vždycky nějak sfoukneš.
Zůstáváme ti nejvěrnější.
Až za hrob.

BOTY

Rozsévači šlápot šlépějí a stop.
To jenom lidé rozlišují
komu jít po stopách
a v jakých šlépějích.

Mnoho bot vešlo i do historie.
Ale k těm se nikdo nehlásí.
Po každé zbudou potomkům
k odnošení.

DĚTSKÉ BAČKŮRKY (dárek od babičky ještě před interrupcí)

Bačkůrky k neroztrhání.

Chodí v nich výčitky
a dupou vyčítavě dupou.

Šňůrky nikdy nezavázané
a nezasukované
visí od nich
jako stuhy od věnce.

Dítě odešlo bosé...

POPELNICE

Lid popelnicových polí
osídlil zeměkouli.
Zabydlel ji obaly zbytky
odpady a harampádím.
Budoucí archeologové
našich závážek a skládek.
Urny civilizace
nestačí k pohřbívání.

Kam vyprázdnit
co zkazilo se v nás?

ZÁPALKY

Už celých dvě stě let
se požáry rodí
v hlavičkách útlých sirek
kterým to zapaluje...

Záleží jak je která
ohnivě pro věc zapálena
i na příhodných podmínkách.
Bez nich může hořet horlivostí
každá jen sama.

Když pokojně vedle sebe leží
v noclehárně své krabičky
neřekl bys kolik spalující vášně
se v nich může vznítit.

JÁDRA

Jadřince paneláků
s bytovými jádry.

Jablka svárů
na hromadách sídlišť.

Co zkaženého ovoce
jen špatným uskladněním.

A přitom v jádru
jsou to dobré druhy.

Těšínská jablíčka architektů.
.....

Kdy si nepůjdeme na nervy
ale na návštěvy?

PANELY

Panely složené na trajleru
vezou jak kulisy.
Co se mezi nimi odehraje
až je rozestaví
do pátého či devátého patra?
Za oponou záclon
závěsů a rolet?
A stojí vůbec za to
je stavět
když herecká společnost
rozpadá se jedna po druhé?
Nemějme obavu jen o panely
jak dlouho vydrží!

DRHANÉ ŠPERKY

Znám uzly gordické
zle jimi věci zauzlené.
Znám uzly v nichž se křížují
expresy osudů
po životních tratích.

A pak znám uzlíky
drhané rutinou pavouka
uzlíky kvetoucí na stoncích příze.
Sličnost v nich hoví si
schoulena do uzlíčku.
Kumštem jsou svázány
ty sporé ranečky
ranečky na cestu
k šperku.

KÝČ

Stádo srn na okraji lesa
ten výtvarný kýč diletantů
bude brzy vzácným originálem
až malířská škola exhalací
a kyselých dešťů
vedená sirouhlíkem
vytvoří své
absurdní krajinomalby
a vyjeté oleje.

Po jejich zhlédnutí
komise pro životní prostředí
se změní v komisi na ochranu
naší státní hymny
v níž dosud zůstává
zemský ráj to na pohled
jak v prošlé konzervě.

ŠABÍNOVA VAKCÍNA

*„Zítřka si každý s sebou přinese
malou lžičku, bude očkování
proti obrně.“*

Pro děti zanedbatelný zážitek...
Ale my obrnou těžce postižení
zakoušíme ochrnutí
svých životních zážitků.

Hrůzyplná obávaná poliomyelitida!
A najednou ji lze utopit na lžičce
sirupu s vakcínou.
Novodobé skutky milosrdenství
mají podivné způsoby.

PANKRÁČKÁ SEKÝRA

*Pověstná pankráčká sekýra
naposledy stínala hlavy
26.4.1945. Pak ji nacisté
z Pankráce odvezli a tajně
hodili do Vltavy. (z tisku)*

Na dně Vltavy potopená
reziví jak vrak s unikátním lupem.
Oloupila nás o statečné hlavy
hrdinů. Tichých v této zemi.
Může být cennějšího pokladu?

To není rez ale krev nevinných
která z ní dosud teče
a nejslavnější z českých řek
po proudu nese jejich vzkaz
poslední slova nám živým.

ŠKRABOŠKA

V lidské fyziognomii
nedochází
o pŕlnoci
k odmaskování.
Maškaráda tváří nekončí...
Za co se vydáváme...?

FOTO-FILMY

Cívky dynamo
k proudu našich vzpomínek.

Natáčky na trvalou
pro hlavu každé doby.

Fáce na tržné rány
paměti.

* * *

I z negativů našich povah
obrácením poměru
světla a stínů v nás
vznikají pozitivy.

HŘEBÍK

Jediný lituje
každé rány
co jde někam vedle.
Neboť dokud neobdrží
alespoň pohlavek
nepozná
smysl svého života.

Co všechno jsme pověsili
na hřebík
když jsme ho neuměli
trefit na hlavičku.

SPALOVACÍ MOTORY

S přibývajícimi vlastníky
těchto soukromých
krematorií
se urychluje i naše...

Tachometry nám měří
ujeté životy.

TIR

Dálnopisy
na linkách autostrád.
Vaše sdělení jsou konkrétní
obsažná a věcná.
Zahanbují jiné
dálnopisné depeše.

OZIMY

Zrno které hovělo si
ve svém polním lůžku
vyrazilo k nástupu.

Hemžení zelených dresů
po hrací ploše polí
je bez konce.

Tohle mužstvo
zahajuje zápas
o chléb.

CIBULNATÉ

Cibuloviny načasovaně vypustily
nad zemský povrch
své vědecké laboratoře
zázraků.
Nepocítujete náhle
stav menší tíže?

PARTE

Na černě orámovaných
kandidátkách
volí smrt.
Má zvláštní urny.

Její demokracie je v tom
že i my kteří vedeme
proti ní opozici
budeme zvoleni.

VĚC PARADOXU

Oč se prodlužuje věk
lidského života
o to se zkracuje rychlost
o něj přijít.

AKTOVKA

Po svačinách je cítit
a novinové černi.

Kdo z autobusu
by si pomyslel
že v ní veze
urnu vlastní ženy
na klíně.

Kdysi mu na něm přece sedávala...
A co těch svačin...

Jak se jen může do takové...
do aktovky
bože vejít všechno?!

DLAŽDICE

Konečně je mohl naložit
protekčně sehnané
a odvézt.
Na dálničním úseku...

Dlaždice havárii přežily.
Kde opatřit si
ze známosti tátu?
Koho uplatit?

Těmito otázkami
dlážděte si cestu
k svému konzumnímu cíli.

TUŽKA

— Svůj život ztrácím
ve službě myšlenkám
číslic a nákresům.
Celá se vydávám tobě
můj nevinný a čistý.

— Srdce své vylévám ti
i když bývám tvrdá.

— Co je jen na papíře...?

PAPÍR

— Vyplňuješ mou prázdnotu.
Bez tebe zůstávám žalostně
opuštěný a prázdný.
Po všech stránkách.

— Já snesu všechno.
To si piš.

— A co není psáno...?

KLIKA

Ráda držím když mě muži tisknou
svírají a pořádně zmáčknou.
A když jdu z ruky do ruky.
Otevírám před nimi
i zavřu
tolik možností.
Záleží kdy a kde mně
nabídnou svou ruku.

HŘEBEN

Čas ozdobných hřebenů
vzal za své
spolu s dlouhými kadeřemi.

Dnes do vlasů si
vjedou jen ženy samy.
Chytají za ně příležitost.

Hřebeny v ruku žen
jsou téměř navlas
stejně.

A vlasy které hrůzou
vstávají nám na hlavě
žádný hřeben neučese.

ZRNKO

Nejenom pomníkům
i zrnku písku
nestačíš se divit
máš-li je v oku.
Dokáže divy!

ŠOLNÍČKA

Sůl nad zlato?
Leda tak v pohádkách.
Tam vítězí i špetka pravdy
nad vším zlem bohatství.
Ale v životě?

Teprve nad přísně
neslanou dietou
přestáváme pochybovat.

MÍČ

Jsem zvyklý být středem pozornosti
byť se všichni do mne jen strefují.

Čím prudší nárazy o zem
tím povznášim se výš.

Nelituje se pro každý kopanec.
Může se proměnit ve vítězný gól.

A bojujte proti sobě.
Mým prostřednictvím.

TABULE

V učebnicích je to černé na bílém.
Nic se nám neplete ve všem máme jasno.
Proč ztrácíme u tabule jistotu?
Tam je to vždycky totiž naopak.

SNÍH

Nehnutě na hnízdech
sedí sníh.
Pod jeho bílým peřím
se holátka větví
zobáčky pupenů
proklovou
k jaru.

ZÁTARASY

Po sněhu ještě ani památky.
Ale tam kde sníh
podněcován vichřicí
srocuje se do závějí
cestáři staví u silnic
dřevěné slavobrány zimy.

Už aby jimi prošla!
A my se mohli
po jejím uvítání
vrátit do tepla.

PENÍZE

Dříve se platilo
věcmi a dobyt看.
Výměnný obchod
nahrazen byl penězi.
Dokonalejším prostředkem směny
nazvaným pecunia
z pecus — dobytek.

Jak pojmenovat toho
kdo je shromažďuje
shání ve stádo
a ustájuje v chlévech svých?

PLATIDLO

Až přestanou platit
naše vzájemné známosti a svázanosti
politické projevy i neprojeování se
naše postoje i polohy
vlivy i ohledy
až přestanou platit

bude mít jedinou cenu
vytvořené dílo.
Nám už to sice
nebude nic platné.
Nic naplat.
Jen ono aby platilo!

Nad tolika věcmi
mně rozum zůstává stát.
A stojí a stojí.
Jiným to už na rozum leze
mně to na něj nejde...
Měl bych asi přijít k rozumu
aby mě o něj někdo nepřipravil.
Když jsem s ním ale v koncích?

Vezmi rozum do hrsti
abys ho nepozbyl
a zajdi na patentovací úřad.
Získáš-li patent na rozum
můžeš rozumy rozdávat.
To dá přece rozum.

MOŘE

Moře
neúmorná pradlena
drhnoucí bílé pláže
v kolikerých vodách
a mandlující je přílivem.

Kameník bušící do skal
dlátem vlnobití
až slaný pot z něj
teče.

Být solí země.
Ostatní je pouze
voda slaná.

VANA

Klín vody
do nějž leháme si
v největší rozkoši.

Domácí vodní přehrada
mezi jednotlivými týdny.

Plechový okap který svádí
lehkonohé spršky sprch.

Očistec kapra
nežli vpluje do Vánoc.

Rychločistírna pravých kůží
nejvyšších obratlovců
(klesajících až na dno).

OPONA

Kolik ještě opon
bude mít tato vysoká hra
diplomacie?
Hra s bezpočtem jednání...
Kolik ještě železných opon?
A kdy začnou padat
do sběru
kovového šrotu?!

ŠMINKY

Šminkami lži
lze pravdu namaskovat
aby se nepoznala...
Má stejně nepatrnou úložku.

V hlavních rolích vystupují
uvaděči
nabízející křesla.

NÁDOBÍ LETECKÝCH
SPOLEČNOSTÍ

Létající talíře
do všech kontinentů.
Nože co z té výšky
rozkrajují celé kraje
krátkým řezem.
Vidličky jež znají řadu jazyků.
I lžičky míchající oceány.
Svorně slétají se zpátky
do dřezů.
V nich mají pocit domova.

HELIKOPTÉRA

co s pekelným řevem
na nebe vstoupí
za svítání
poplaší pokojné stádo
odpočítaných oveček...

Obludnější než zlý sen
je náhlé probuzení
helikoptérou
údajně bdící
nad naším klidným
nerušeným spánkem.

KNIHA POHÁDEK

I

Po obligátní manželské hádce
kvůli dítěti
po hádkoví hrdinové
vytvářejí dítěti po hádkový svět.
Žijí v jedné po hádce.

KNIHA POHÁDEK

II

V národních báchorkách přežívá
několikahlavá saň
již má být obětována
jediná dcera královská.

V dnešních pohádkách
obludám s několika hlavicemi
číhajícími na národy
tak směšné výkupné nestačí.

POLOMY

Teprve když jsem viděl polomy
a stromy vyzvané vichřicí
ruce kořenů dát vzhůru
pochopil jsem
že být někde zakořeněn
není samozřejmost
ale samozřejmý předpoklad výšin.

TICHO

Vřešticí motorová pila
prořezává ticho
vyvrácené z kořenů
větrnou smrští civilizace.
Hrozivé polomy ticha
které nemá z čeho a kde růst...

PLAKÁTY

Pestrobarevná křídla měst
která nám sedla na lep.

Rozvěšené prádlo reklamy.
Oznámení v něm běhá jen tak nalahko

a nabídky se odhalují
kolemjdoucím.

Výmluvné jazyky
lepící se na patro návěstí.

Výtvarná výprava ulic
v níž se inscenují naše osudy.

KROVKY

Svá křídla nerozpíná přelétavě
ani ke svému povznášení.
Hraje na ně
na zápraží svého hliněného domova.

Cvrčku s andělskou hudbou na bedrech.
My sice také hrajeme:
na křídle pravém i levém
na křídle opozičním.

Jenže teprve hraním křídel spolu
vzniká hudba.
Hudbo ó hudbo budoucnosti!

LUPA

Aby jisté věci nebo jevy
bylo vidět
je nutné je zvětšit.

Objeví se
až pod zvětšovací lupou
nadsázky.

OBJEKTIV

Místní fotograf
dosud vystavuje
svou reklamní zvětšeninu
svatebního páru...

...jehož děti jsou už
dávno vystaveny
po rozchodu dvouportrétu
deprivacím.

*

*
*Co „věci“ nosíš v hlavě
až zapomínáš jedny pro druhé.
Hod je na tuto uprázdněnou stránku.
Vždyť co si nenapíšeš
zapomeneš.*

*A nos víc věcí
v hloubi hrudního koše.
Srdce nemá čím zapomínat.*

REDAKČNÍ KOŠ

Také se těší na příspěvky
autorů nových i zavedených.
Je tolik banalit
ale i názorů a témat
které mohou tvořit jeho náplň
Nemluvě o přístupu k nim.

Váží si svých přispěvatelů
spolupracovníků kolem sebe
soustředěných.
Každého z nich vydá...

A počet košů rozhoduje
při košíkové redaktorů s autory.

SYMBOLICKÁ MAPA EVROPY
JAKO PANNY (r. 1592)
Památník národního písemnictví

Zrozena v kolébce umění a věd.
Vyspěla ve sličnou
zbožnou a vzdělanou pannu
obletovanou ctiteli a nápadníky
kteří se jí dvorili
sváděli jí i dobývali.

Panovníci s diktátory
jí beze studu dokázali
znásilnit.
Kdejaké hordě žoldáků
musela být po vůli.

A jak stárla stávala se matkou
která šťastně rodila
i bolestně ztrácela své syny.

SYMBOLICKÁ MAPA EVROPY
JAKO MATKY (r. 1984)

My z tvého lůna také vyšli.
Starší i mladší národy.
Vlastní bratři rozvětvené rodiny.

Stydíš se za nás za své děti?
Za nerozumné evropánky
hašteřivé zlobivé a zlomyslné?

Nevraživí k sobě jako jedináčci
hrozíme si zvednutými pěsti
odpalovacích ramp.

A v srdcích pumu zloby Kainovy.
A ty se ptáš jak ptávají se matky:
kdy dostaneme rozum konečně?

Víc nežli myslet je však odpouštět.

PAVUČINA

Vzdušnější než síťka na vlasy
v níž se přichází o hlavu.

Jemné ruční krajkoví
háčkované z intrik pavouka.

Je užitečnější úklid
nebo pavučina?

Kdo má nebýt
pane Hamlete?

KRÁPNÍK

Celá dlouhá staletí
seškrtaná na minimum.

Kapka nejen drtí
kapka též tvoří kámen
svým častým padáním.

Tisíce kapek koncentrovaných
na jedinou plochu.

Tak vzniká báseň
v jeskyni poezie.

OBSAH

<i>Úvodní</i>	10		
Síť	12	13	Vesmír
Slepecká hůl	14	15	Smyčec
Éter	16	17	Globus
Knoflík	18	19	Dirka
Šňůra na prádlo	20	21	Provaz
Televizní antény	22	23	Obrazovka
Nákupní tašky	24	25	Kabelka
Zrcadlo	26	27	Zpětné zrcátko
Kolo	28	29	Brzdy
Matrace	30	31	Noviny
Poštovní schránky	32	33	Listy
Hodiny	34	35	Sluneční hodiny
Brejle	36	37	Tvé brýle
Kancelářský stůl	38	39	Židle
Telefon	40	41	Ústní lopatky
Nůžky	42	43	Záchranné brzdy
Žárovka	44	45	Svíce
Boty	46	47	Dětské bačkůrky
Popelnice	48	49	Zápalky
Jádra	50	51	Panely
Drhané šperky	52	53	Kýč
Sabinova vakcína	54	55	Pankrácká sekýra
Škraboška	56	57	Foto-filmy
Hřebík	58	59	***
Spalovací motory	60	61	TIR

OBSAH

Ozimy	62	63	Cibulnaté
Parte	64	65	Věc paradoxu
Aktovka	66	67	Dlaždice
Tužka	68	69	Papír
Klika	70	71	Hřeben
Zrnko	72	73	Solnička
Míč	74	75	Tabule
Sníh	76	77	Zátarasy
Peníze	78	79	Platidlo
+++	80	81	+++
Moře	82	83	Vana
Opona	84	85	Šminky
Nádobí leteckých společností	86	87	Helikoptéra
Kniha pohádek I	88	89	Kniha pohádek II
Polomy	90	91	Ticho
Plakát	92	93	Krovky
Lupa	94	95	Objektiv
*	96	97	Redakční koš
Symbolická mapa Evropy		99	Symbolická mapa Evropy
—jako panny	98		—jako matky
Pavučina	100	101	Krápník

ALOIS
VOLKMAN
TO JE VĚC

Ilustroval Jiří Svoboda
Přebal navrhl (s použitím kresby J. Svobody)
a graficky upravil Rostislav Vaněk
Vydala Mladá fronta jako svou 4889. publikaci
Edice Alfa-poezie, svazek 106
Odpovědný redaktor Vojtěch Kantor
Výtvarný redaktor Josef Velčovský
Technická redaktorka Silva Hofmanová
Vytiskl Mír, n.p., Václavské nám. 15, Praha 1
1,44 AA. 1,92 VA. 104 stran. Praha 1987
1. vydání. Náklad 4000 výtisků
13/43 23-049-87 601/22/85.5
Cena váz. výtisku 9 Kčs

„I na věcech tkvá pravda a lež, ctnost a neřest, upřímnost a licoměrnost, prostota a nadutost. Zvyknete-li si měřiti věci, s nimiž denně žijete, těmito pojmy, nebude vám nikdy lěžko voliti...“ Tato slova z *Věcí kolem nás* Karla Čapka by mohla být motem Volkmanovy nové sbírky, motem, které by nás uvedlo do velmi osobitého světa básnickových postřehů, paradoxů, pozorování, bonmotů i velmi závažných a problémových reflexí.

Vždyť jde o rukopis nesoucí pečeť autorovy osobnosti tak, jako ji známe z předešlých sbírek, o rukopis navíc obohacený zvláštností uspořádání básní do zrcadlových dvojic. Tento nápad zdaleka není jen vtipný. Přináší rukopisu novou dimenzi plnou napětí, významy básní spolu korespondují, ať už v souhře či v napětí kontrastu, vždy jej však obohacují o další úhel pohledu.